

K o g u t.

Kogut że piał na odmianę,
 Zyskał życie pożądane,
 W szczęśliwey porze
 Osiadł we dworze.
 Skoro raz Pan umieścił,
 Każdy sługa go pieścił,
 Zażywaiąc do rady
 Pan panięta sąsiady,
 Uwielbiali proroka,
 W pół roka.
 Zapiał był raz po deszczu — odmiana,
 Więc zaraz zrana
 Gospodarz w pole
 Sąsiad na rolę
 Szli zaufale;
 Ale
 W pośród roboty
 Nadeszły słoty.
 Kogut winien . . . więc na niego;
 On sprawcą wszystkiego złego,
 On źle poradził,
 On grad sprowadził,
 On czas rozziębił,
 On zasiew zgłębił,
 On zepsuł rolę,
 On zniszczył pole — —
 Idąc na śmierć rzekł nieborak,
 Dobrze mi tak, żem był dworak.
